

Bogár László: Csinált forradalmak

2013 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

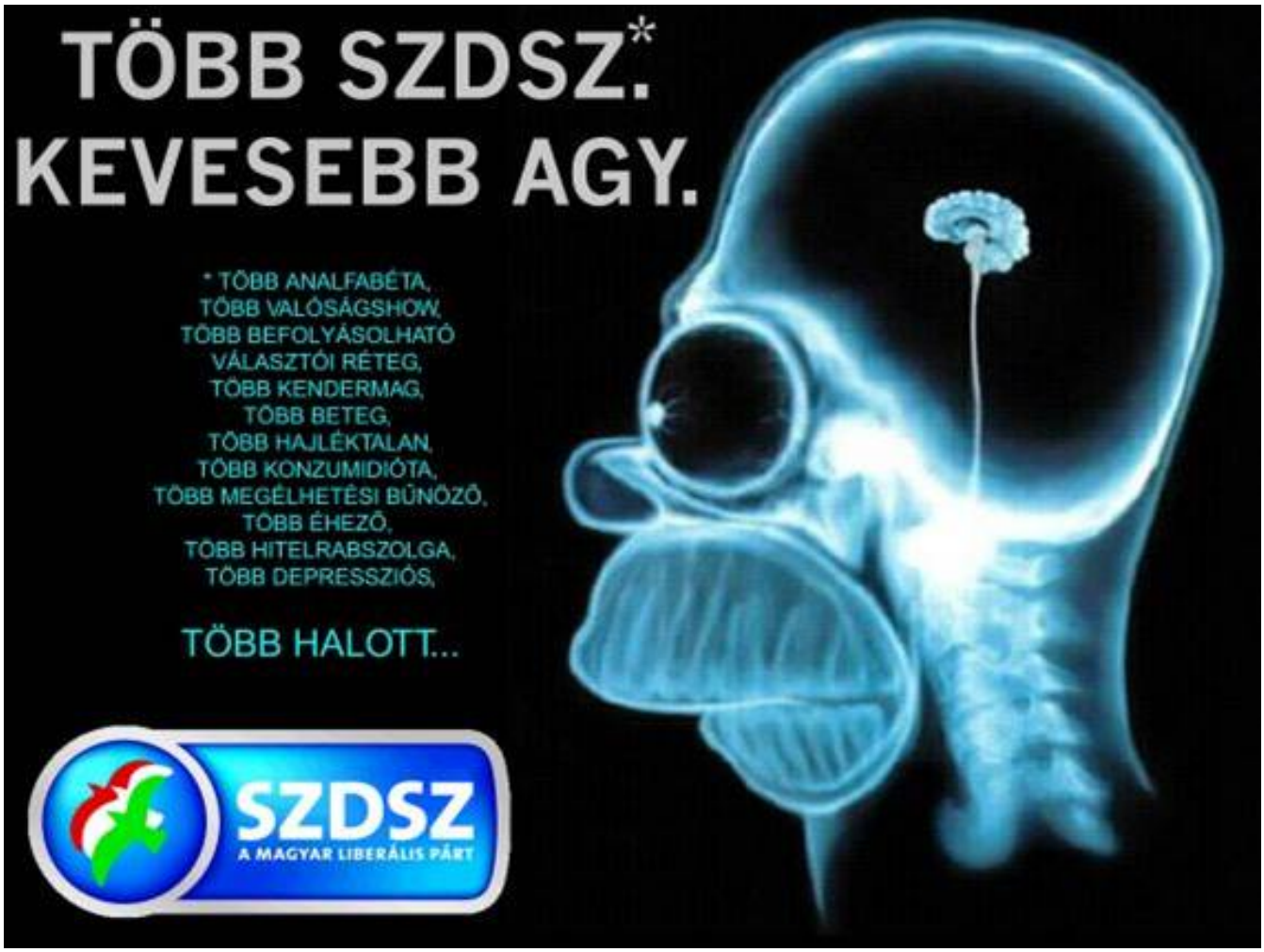
Mérték

Szeretném el?rebocsátani, hogy nincs igazán mély nézetkülönbség köztünk. Poénként esetleg az optimista-pesszimista viccek egyikét idézhetném, amely úgy hangzik, hogy „mi a különbség az optimista és a pesszimista között”, és a válasz pedig az, hogy valójában semmi, legfeljebb a pesszimista egy kicsit jobban informált.

Válasz Domonkos Lászlónak

Világért sem szeretnék a „jólinformáltság” pózában tetszelegni, de sajnos a történelem valóságos mélyszerkezete többnyire igen lehangoló összefüggéseket mutathat meg számunkra.

A szerz? által említett világraszóló h?stetteink, sok-sok derék magyar megrendít? erej? helytállása sem feledtetheti velünk ugyanis azt a szomorú tényt, hogy az elmúlt évszázadokban minden sorsdönt? csatánkat mégis elveszítettük, s?t magát a méltó életért vívott háborúnkat is elveszíteni látszunk. Ahhoz ugyanis, hogy egy emberi közösség méltóságteljes életet élhessen, egyáltalán, hogy életben maradjon, sok más erény mellett els?sorban tudásra, bátorságra és kitartásra van szükség.

Minden fel-felvillanó h?si tettünk ellenére a magyarság nagy része egyre inkább nélkülözi ezeket az erényeket, és ez a lepusztulási lejt?nk f? oka. Azért gondolom tehát, hogyha az általam az írásomban „világ-SZDSZ”-nek nevezett szuperstruktúra végül is minden ellenállásunk ellenére mindig keresztülviszi akaratát, akkor a hiba mégiscsak bennünk kell, hogy legyen. Egyre inkább az a meggy?z?désem, hogy éppen a dolog legmélyebb lényegét nem értjük. Azt az egyszer? összefüggést, hogy valójában nem „?” gy?zedelmeskedik, hanem mi szenvedünk vereséget saját magunktól.

Az ?si keleti harcm?vészetek legmélyebb filozófiai talapzata az az egyszer? összefüggés, hogy a Mester még azel?tt megnyeri a csatát, miel?tt az egyáltalán elkezd?dne. Az összecsapás kimenetele tehát még a mozdulatsor

elindulása el?tt eld?l. Ez nem defetizmus vagy beteges pesszimizmus, hanem egy fontos tény felismerése. Azé a tényé, hogy ez a világparazita csak azért él?sködhet rajtunk, mert mi hagyjuk, s?t el?segítjük. Kritikus pontokban, amikor még sikerrel felléphetnénk ellene, hanyagságból, felületességb?l nem tesszük meg ezt, s?t nem is észleljük a létét. Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról cím? versének sorai ezt megrendít? pontossággal írják le: „s már körben lángol / erd?t?z gyufaszálból, // mert mikor ledobtad; / el nem tapodtad”. Vagy még megrendít?bben a vers további soraiban: „bilincseit a szolga / maga így gyártja s hordja; / ha eszel, ?t növeszted, / fiad neki nemzed, // hol zsarnokság van: / mindenki szem a láncban; / bel?led b?zlik, árad, / magad is zsarnokság vagy”. Vagyis tudatlanságból vagy gyávaságból, de a magyarság dönt? többsége mindig is cinkos együttm?köd? volt, és többnyire ma is az.

Talán mert végzetes hibaként abban reménykedik, hogyha „együttm?ködik”, akkor talán megússza. A csinált forradalmakat éppen azért engedik megtörténni, hogy leverésük után újra és újra belénk égessék azt a végtelen cinizmussal megfogalmazott szentenciát, hogy a h?sök azok, akik feleslegesen haltak meg, szemben a többiekkel, akik viszont feleslegesen éltek. Nélkülünk „?” nem létezhetne, a mi tudatlanságunk, gyávaságunk, mértéktelenségünk, önzésünk, cinizmusunk „kivetüléseként” válhatott világer?vé, és mi tápláljuk nap mint nap azzal, hogy vásároljuk az áruját (noha az sokszor már legyártása pillanatában is veszélyes hulladék), bámuljuk bambán a tévéjét, verg?dünk a világhálójában. Hamvas Béla írta már élete vége felé, hogy valamikor harmincéves korában lázasan kutatni kezdte, hogy id?ben honnan eredhet a hanyatlásunk, nemcsak a magyarságé, hanem az egész emberiségé. Mentem visszafelé a történelemben, írja, és már a három-négyezer évvel ezel?tti id?kben jártam, amikor rádöbbentem, hogy tévúton vagyok. A hanyatlás kezd?pontját ugyanis önmagamon kívül kerestem, pedig az bennem van, a lelkem legmélyebb bugyraiban.

Írásomnak tehát nem „lefegyverz?” célja volt, nem az „úgyis minden mindegy” terjesztése, éppen nem. Hanem annak a felismerése, amit a keleti bölcsesség úgy fogalmaz meg: „Ha változást akarsz, a változás légy te magad.” Vagyis, ha valóban méltó életet akarunk élni, akkor ne várjunk senki másra, kezdjünk el méltó életet élni. Ez ilyen egyszer?. Meg persze ilyen bonyolult is.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló